

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobce: A. G. J. J., narozený dne X
státní příslušnost Irácká republika
poslední známý pobyt v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
proti
žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje, Odbor cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort
sídlem Opočíněk 57, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 27. 9. 2022, č. j. KRPE-70279-65/ČJ-2022-170022-SV,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal u zdejšího soudu přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo dle § 124 odst. 3 v návaznosti na § 125 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, v platném znění (dále jen jako zákon o pobytu cizinců), prodlouženo zajištění žalobce za účelem vyhoštění o 60 dní. Svou žalobu žalobce odůvodnil následujícím způsobem.

2. Žalobce v první řadě vytýká žalované, že při svém rozhodování nevycházela ze skutkového stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí, ale pouze zopakovala skutečnosti, ze kterých vycházela v případě rozhodnutí o prvotním zajištění žalobce. Žalobce je toho názoru, že žalované rozhodnutí je pouhým přepisem původního rozhodnutí, přičemž žalovaná se skutečnému odůvodnění prodloužení zajištění věnuje pouze stroze. Žalobce poukazuje na skutečnost, že pokud po celou dobu původního zajištění provedla žalovaná pouze jeden úkon, a to kontaktování velvyslanectví Irácké republiky, a nyní bude dosahovat zajištění dalších 60 dní, tak celková doba zajištění se stává nepřiměřenou, k čemuž žalobce odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně, č.j. 41 A 21/2021 – 32. Žalovaná tak ve svém rozhodnutí měla specifikovat jednotlivé úkony nutné k provedení správního vyhoštění žalobce a také odůvodnit odhad časové náročnosti těchto úkonů. Z důvodu absence výše uvedených náležitostí žalobce považuje žalované rozhodnutí za nezákonné a navrhuje jej zrušit.
3. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě setrvala na svých skutkových a právních závěrech, uvedla, že dostatečně popsala úkony nutné k provedení správního vyhoštění žalobce včetně časové náročnosti. Žalovaná navrhla žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
4. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jako „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Ze správního spisu vyplývá a mezi stranami ani není sporné, že dne 6. 8. 2022 vydala žalovaná rozhodnutí, č. j. KRPE-70279-27/ČJ-2022-170022-SV, kterým byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn, přičemž doba zajištění byla stanovena v délce 60 dní, a to vzhledem předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Dne 12. 8. 2022 bylo vydáno rozhodnutí, č. j. KRPE-70279-50/ČJ-2022-170022-SV, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z území členských států EU s dobou 3 let, po kterou mu nelze umožnit vstup na území těchto států. Žalovaná následně začala realizovat správní vyhoštění žalobce, za jejímž účelem shromáždila podklady vyžadované zastupitelským úřadem Irácké republiky pro ověření totožnosti žalobce. Dne 5. 9. 2022 obdržela žalovaná od Ředitelství služby cizinecké policie informaci k průběhu ověření totožnosti žalobce, přičemž bylo sděleno, že žádost o ověření totožnosti a vystavení cestovního dokladu byla podána dne 25. 8. 2022. Ke dni 26. 9. 2022 dosud nebylo žádosti zastupitelským úřadem Irácké republiky vyhověno. Z tohoto důvodu bylo vydáno rozhodnutí o prodloužení zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění, jak již popsal krajský soud výše.
6. Podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je nebezpečí, že by cizinec mohl mařit nebo ztěžovat výkon rozhodnutí o správním vyhoštění, zejména tím, že v řízení uvedl nepravdivé údaje o totožnosti, místě pobytu, odmítl tyto údaje uvést anebo vyjádřil úmysl území neopustit nebo pokud je takový úmysl zjevný z jeho jednání.
7. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního

vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně.

8. Podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců je policie povinna po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda důvody zajištění trvají.
9. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Žalobce ve své žalobě de facto zformuloval jednu žalobní argumentaci, a to argumentaci ohledně pochybení žalované, která nevycházela při rozhodování z aktuálních skutečností a dostatečně neuvedla úkony, které jsou potřeba k realizaci správního vyhoštění, jejich důvodnost a časovou náročnost. S tímto názorem se však krajský soud nemohl ztotožnit.
11. V obecné rovině je potřeba připomenout, že v rozhodnutí o prodloužení zajištění není třeba detailně opakovat veškeré okolnosti či důvody, pro které došlo k zajištění, a postačí stručné shrnutí, neboť cizinec je s obsahem spisového materiálu detailně seznámen. To platí za situace, kdy nedojde ke změně skutkových okolností případu (rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 90/2011 – 124, a ze dne 27. 7. 2017, č. j. 1 Azs 94/2017 – 26). Ve zde projednávaném případě ke změně okolností, pro které byl žalobce zajištěn, tedy pro důvod dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, nedošlo, přičemž takovou změnu okolností ani žalobce netvrdí a v žalobě žádné nové skutečnosti, ze kterých tak měla žalovaná vycházet, neuvádí. Žalovaná tedy nebyla povinna opětovně hodnotit komplexně zjištěný skutkový stav, tudíž pouhé zkonstatování důvodů zajištění na str. 2 žalovaného rozhodnutí zcela postačuje. Na žalované tak v první řadě bylo odůvodnit v žalovaném rozhodnutí, zda je zajištění stále důvodné vzhledem k probíhajícím úkonům realizace správního vyhoštění.
12. Žalovaná ve svém rozhodnutí uvedla, že důvodem pro trvání zajištění jsou stále probíhající úkony směřující k realizaci správního vyhoštění. Žalovaná v souladu s obsahem správního spisu konstatovala, že žádost o ověření totožnosti a vystavení cestovního dokladu byla podána dne 25. 8. 2022, avšak ze strany Irácké republiky zatím nedošlo k součinnosti. Je tedy patrné, že „překážka“ v realizaci správního vyhoštění je závislá na činnosti orgánů cizího státu, což jistě nelze klást k tíži žalované. Navíc nelze zapomínat, že to byl právě žalobce, který se na území ČR pohyboval bez dokladu totožnosti, cestovního dokladu a pobytového oprávnění. Nutnost podniknout tedy kroky směřující k ověření totožnosti žalobce a vydání náhradního cestovního dokladu tak nejsou zlovůlí či výmyslem žalovaného, avšak nutným postupem předpokládaným zákonem.
13. Z výše uvedeného tak jasně vyplývá, že se žalovaná zabývala skutečností, zda stále trvají důvody pro zajištění žalobce. Po dobu zajištění nedošlo ke změně skutečností podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, což žalobce ani netvrdí a nové rozhodné skutečnosti neuvádí. Ze spisového materiálu jasně vyplývá, že žalovaná v realizaci správního vyhoštění není nečinná, když pouze čeká na součinnost orgánů země původu žalobce. Žalovaná zdůvodnila, že dokud součinnost nebude poskytnuta, tak nelze realizaci vyhoštění zdárně dokončit. Žalovaná ve svém rozhodnutí zdůraznila, že až po obdržení ověření totožnosti a vystaveného náhradního cestovního dokladu bude teprve nutné

„zajistit podklady vedoucí k zajištění leteckého nebo pozemního spoje, včetně potřebné komunikace mezi orgány dotčených států a zajištění přepravy na hraniční přechod.“ Nelze tedy souhlasit s žalobcem, že žalovaná rezignovala na sdělení úkonů, které bude nutné realizovat poté, co bude totožnost žalobce ověřena a bude mu vystaven náhradní cestovní doklad.

14. Zároveň se však žalovaná neopomněla zabývat časovou náročností úkonů potřebných pro realizaci správního vyhoštění žalobce, a tudíž přiměřeností doby prodloužení správního vyhoštění, lze totiž (jak správně konstatuje žalobce) „*nepochybně požadovat, aby správní orgán kvalifikovaně na základě svých zkušeností upřesnil v odůvodnění rozhodnutí svůj odhad, jak dlouho zabere provedení každého ze specifikovaných úkonů (např. obvyklá doba komunikace se zastupitelským úřadem země původu cizince, doba potřebná pro poskytnutí právní pomoci ze strany země původu)*“ (podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2011, č.j. 1 As 93/2011 - 79). Žalovaná se však časovou náročností prováděných úkonů více než dostatečně zabývala na str. 3 žalovaného rozhodnutí, když uvedla konkrétní v minulosti proběhlá řízení o správním vyhoštění příslušníků arabských zemí, ze kterých odhadla, jakou dobu bude stěžejní úkon trvat (ověření totožnosti a vydání náhradního cestovního dokladu). Tuto námitku tak hodnotí krajský soud jako typizovanou až účelovou. Žalobce v žalobě žádné konkrétní argumenty proti tomuto odhadu neuvedl, byla to naopak žalovaná, která svůj odhad podložila v minulosti proběhlými řízeními. Krajský soud za této situace nebude vyhledávat za žalobce argumenty vyvracející odhad časové náročnosti prováděných úkonů, jelikož „*[n]ení naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovýmto postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta*“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č.j. 4 As 3/2008-78).
15. Závěrem lze tedy shrnout, že žalobní argumentace žalobce nebyla důvodná. Žalovaná ve svém rozhodnutí náležitě zdůvodnila nutnost prodloužení doby zajištění žalobce, když ke změně důvodu zajištění dle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců nedošlo a stále jsou prováděny úkony směřující k realizaci správního vyhoštění, přičemž časová náročnost prováděných úkonů závisí na součinnosti orgánů třetí země, avšak vzhledem ke zkušenostem žalované a jejího odhadu časové náročnosti jsou tyto úkony reálně proveditelné a důvodu zajištění tak bude v době zajištění žalobce dostáno.
16. Tímto se krajský soud vypořádal s žalobní argumentací žalobce a uzavírá, že žaloba nebyla důvodná.
17. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
18. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když neúspěšný žalobce neměl právo na náhradu nákladů řízení a úspěšné žalované soud toto právo nepřiznal, když jí žádné náklady řízení podle obsahu spisu nevznikly.
19. O žalobě bylo rozhodnuto bez nařízení jednání dle § 51 s.ř.s., když s tímto postupem žalobce i žalovaná souhlasili.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 3. listopadu 2022

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce